

Forfatter: Oxe, Pernille

Titel: BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Oxe, Pernille (1573-05-08)

Citation: Oxe, Pernille: "BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Oxe, Pernille (1573-05-08)", i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 609.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-L0006678300000230.pdf> (tilgået 05. maj 2025)

Anvendt udgave: Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

8. Maj 1573.

Pernille Oxe til Birgitte Gjøe.

Peder Oxe er rejst over Bæltet; saasnart hendes Datter Pernille, som er syg, bedres, vil hun drage fra Korsør. Hun længes meget efter at tale med Birgitte Gjøe. Hun har talt med Peder Oxe om en Gaard og en Eng, som Fru Birgitte ønsker. Beder Fru Birgitte komme til Korsør i Pintsen; saasnart Pernille Ruds Tilstand bedres, rejser hun til Jylland for at tilse sine Byggearbejder.

Mynn alderkieriste morsøsther, gud were huuoss ether och beuuaare ether altiid maadelig(!) och vell fraa allt thett, som ether kannd vere skadelig ennten till seell eller liiff Mynn allerkieriste morsøsther, vell ieg paa thenne thiid lade al bethackelssen bestaa siigh for thidssenns korthedt skyld, men aldrig skall y haffue thuiill paa meg, saa lenng som ieg leffuer, mett allt holdhedtt. Mynn alderkieryste morsøsther, giffuer ieg ether gannnske vennligen thill kiennde, att myn broder kom vell offuer y gaar³, gud vere loffuedt, s. 610och kund ieg icke helpe hannem offuer, for myn Pernell¹ er bleffven saa møgett hørtt siugk, menn dog er thett nogett bedre mett hennnder y dag, ind thett vor y gaar. Thett første gud vell thett bedres noget mett hennnder, saa acther ieg att drag her aff lanndett.² Myn alderkieriste morsøsther, saa kannd ieg icke schriffue ether vesse beskenn thill, naar ieg drager her fraa, førind gud vell, thett beders nogett mett hennnder. Och saagde fruue Børgete Rudt³, att yild gerne thalle mett meg, saa kand y icke throff, myn alderkieriste morsøsther, saa rett fast meg lenngis epther ether, och saa gerne ieg vild thalle mett ether, wiste ieg, huor ieg kund kome ether thill ordz. Myn alderkieriste morsøsther, beder ieg ether gerne, att y vill giøre saa vell och byde meg ett ord thill, huor ieg skuld møde etther, dog vidt gud, att ieg thald rettelig gerne mett ether. Myn alder kieriste morsøsther, nu vell ieg icke lenger vmage ether mett myn rengh schriffuelsse eller forbyde meg emod ether, menn alle myn dagh findis gannske guode viligtt att giøre, huiss ieg vid, som y kund haffue ere och gott aff, och vell haffue ether gud almictigste beffalindis thill seell och liiff mett allt thett, som ether kiertt er. Ex Korsør then 8 may aar 1573.

Pernell Oxe.

M.⁴ a. k. moster, ieg beder eder saa ganske gerne, adt y uyl yk fortenke meg, adt ieg skryuer eder yk sel tyl, y mad uyst tro, adt det er yk ladt af myn vnde uylle, men tyden er meg sa kort, men y mad uyst tro, adt meg lenges hertelyg fast efter eder. Oc talle ieg med myn broder bade om den eng oc om den gaer ued Køuenhauen, dae mentte s. 611hand, adt hand uylle gøre syn flydt tyl, adt y skolie faed gaern, nar hand kam heym ygen, oc saed hand, adt hand uylle oc talle med Meykel Seste om den eng, om hand kunde flyd eder den, for ieg troer uel, adt myn broder har bebreued en fra syg, men ieg bad ham hart, adt hand skolie flyd eder den, for y hade den bere behof end Meykel Seste.¹ Hand soer pa, adt hand skolie gøre syn flyd der tyl. Sa uyl ieg oc rad eder, m. a. k. moster, adt y med det første uylle haue eders bud tyl Køuenhauen oc lade handele sel om de gaere, sa adt yngen skolie faed dem fra eder, for end myn broder kam ygen, for y forstaed uel myn meynyng uel. Oc som ieg skolie talle med myn soster Mette² om den benkedyne, sa gyurde ieg ocsa, dae saede hun, adt hun hade befaled, ad foden skolie sende eder den. M. a. k. moster, sade Berette Rud meg, adt y gerne uylle talle meg(!) meg, for end ieg dro af landet, sa ued gud, ieg talde redtlyg gerne med eder, men nu er myn Pernelle sa syg, adt ieg yk tør draue fra hynde, for end det blyuer nage bere med hynde, men gud gyue, adt ieg tore bed eder, adt y nu y des helygdage³ uylle kome tyl meg, dae war det en stor fromhed af eder, oc gud skal uydett, y skal uere meg sa redt uelkommen, som y war myn egen moder, sa sant helpe meg gud, y hore ieg kand fare med eder. M. a. k. m., gør nu her y, som myn gude tro er tyl eder, oc komer nu uyst, men dersom y kunde yk kome, dae lader meg uydett, dae uyl ieg møde eder, huor y uylle, for ieg blyuer yk lenge y det land. Det forste det tager tyl ad beres med Pernelle, sa drager ieg strax tyl lulen for myne mormester skyl.⁴ M. a. k. moster, ieg beder eder sa ganske s. 612gerne, ad y uyl yk fortenke meg, adt ieg skryue eder sa ylle tyl pa det bref.¹ Troe ieg eder yk sa uel, dae uylle ieg yk gøred. Gud fader oc søn oc den helygand befaler ieg eder, m. a. k. moster.

Udskrift: Erlig och welbørdig fruue, fruue Børgette Herloff Throldes myn kiere morsøsther, gannnske wennligen thill schreffuett.

Orig, med Segl i Rigsark., Adelsbreve L. 77.